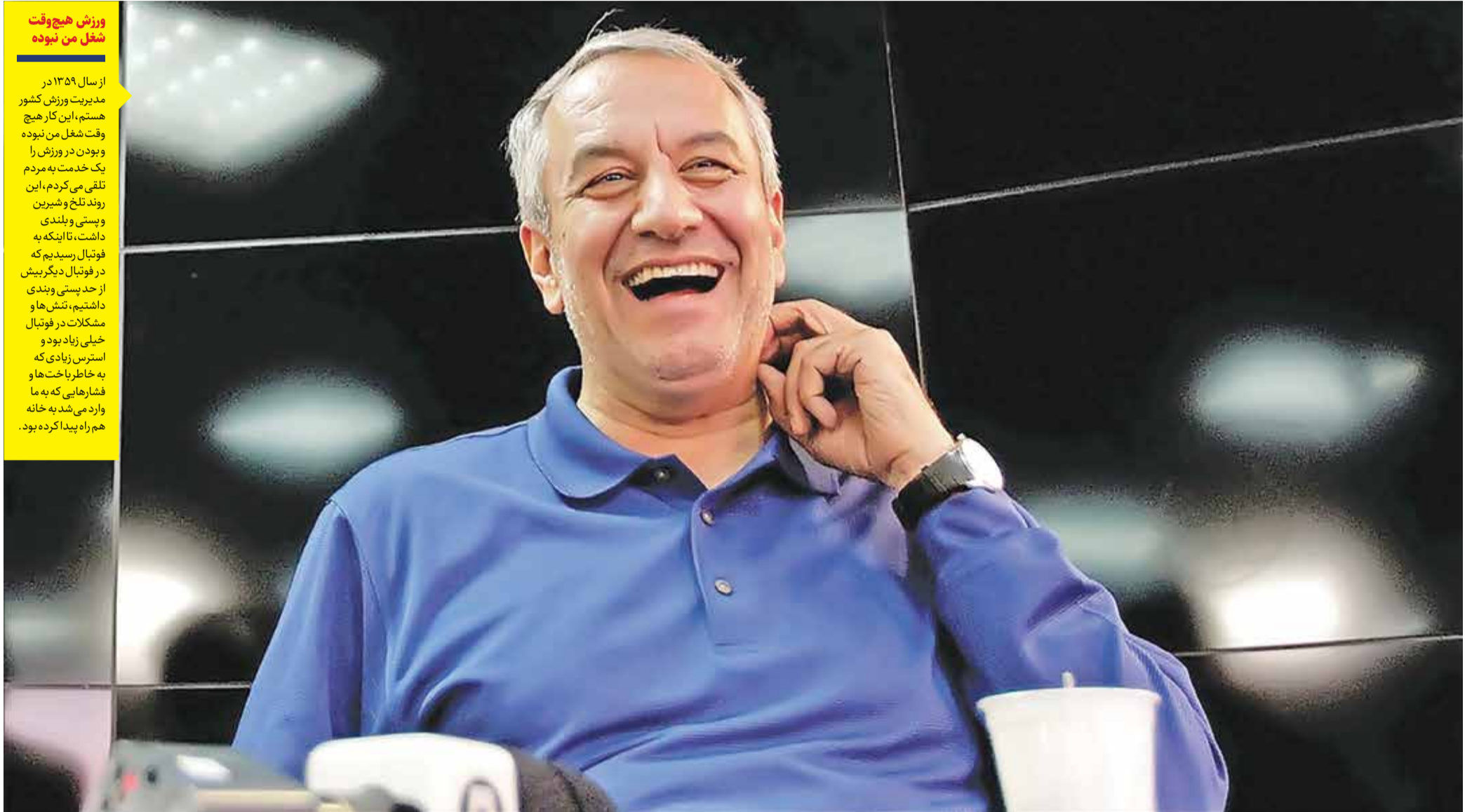

احمدی نژاد هیچ وقت نمی‌خواست به رختکن تیم ملی بیاید

کفاشیان: حاج خانوم دیگر اجازه نمی‌دهد به فوتبال برگردم

علی کفاشیان، مرد خندانی که از دوومیدانی ناگهان به فوتبال آمد و ۸ سال بر صندلی ریاست فدراسیون فوتبال تکیه زد. دوران ۸ ساله او در فوتبال با سختی‌هایی فراوانی برای او همراه بود. سختی‌های که باعث شده دلش هرگز برای فوتبال تنگ نشود و برخلاف خیلی‌ها حضور دوباره در فوتبال او را وسوسه نمی‌کند. البته به قول خودش اگر بخواهد برگردد هم حاج خانوم و فامیل‌ها نمی‌گذارند. انگار کفاشیان با همان خنده‌ها و لبخند معروفش فوتبال را اداره می‌کرد و نمی‌گذاشت اتفاقاتی مانند پرونده ویلموتس رخ دهد. کفاشیان این روزها دور از فضای فوتبال حرفه‌ای مشغول استعدادیابی و کمک به جوانان و نوجوانان مناطق محروم است. کاری که خودش می‌گوید خیلی از آن لذت می‌برد و زمانی انجام آن را داشته است.

ورزش هیچ وقت شغل من نبوده

از سال ۱۳۵۹ در مدیریت ورزش کشور هستم، این کار هیچ وقت شغل من نبوده و بودن در ورزش را یک خدمت به مردم تلقی می‌کردم، این روند تلخ و شیرین و پستی و بلندی داشت، تا اینکه به فوتبال رسیدیم که در فوتبال دیگر بیش از حد پستی و بلندی داشتیم، تنش‌ها و مشکلات در فوتبال خیلی زیاد بود و استرس زیادی که به خاطر باخت‌ها و فشارهایی که به ما وارد می‌شد به خانه هم راه پیدا کرده بود.

می‌بندیم. اگر نه فکر دیگری کنیم. هنوز با کی‌روش ارتباط دارید؟ نه فقط در حد اس‌ام‌اس و تیریکی، چیزی.

عملکرد او در جام جهانی خوب بود؟

یک مقدار فضای کشور در نتایج دخیل بود اما حق اسکوچیچ هم بود که حضور در جام جهانی را تجربه کند.

پس اگر شما بودید اسکوچیچ را نکه می‌داشتید؟

ببینید نمی‌توانم بگویم آره یا نه چون یک فضایی در تیم ملی به وجود آمده بود که نمی‌توان به قطع گفت اگر من بودم چه کار می‌کردم، فضا طوری شده بود که هیچ بازیکنی از اسکوچیچ حساب نمی‌برد و شاید اگر من هم بودم چنین کاری می‌کردم. نمی‌دانم ولی گناه داشت!

چه اتفاقی بر سر نیمکت تیم ملی آمده که قبلاً مربیان داخلی سر نیمکت جنگ داشتند و حالا سر نخواستش دعواست؟

دلیلش این است که مربی که در باشگاهش دستمزد بالایی می‌گیرد حاضر نیست با مبلغ کمتر به تیم ملی بیاید. از همه مهم‌تر اگر نتیجه نگردد خواهد سوخت و همه کارهایی که قبلاً کرده از بین خواهد رفت و این فکری هست که می‌کنند. اما تیم ملی یک خدمت بزرگ هست که خیلی‌ها این فکر را ندارند. از نظر من روحیه‌های خدمت و ایثار از بین رفته به جای اینکه از خدای آنها باشد حالا از زیرش در می‌روند.

اگر شما رئیس بودید دنبال کدام مربی ایرانی می‌رفتید؟

سخت است نمی‌دانم اما اگر بودم یکی از مربیان داخلی که خوب نتیجه گرفته بود را تا جام ملت‌ها

اما متأسفانه مدیران ما می‌ترسند. بخش خصوصی به دنبال یک ریال کسب درآمد نیست.

در مورد مولدسازی صحبت کردید نظر شما در این مورد چیست؟

من از این نظر گفتم که مدیران از واگذاری و تبعات آن می‌ترسند و جرأت این کار را ندارند. من نمی‌دانم خوب است یا بد، ولی اگر درست تصمیم‌گیری بشود قطعاً می‌تواند خوب و کارآمد باشد، اما مدیران چون می‌ترسند این کار درست انجام نمی‌شود.

در جریان هستید که تیم ملی در پلاتکلیفی به سر می‌برد، اگر شما جای فدراسیون بودید چه تصمیمی می‌گرفتید؟

خیلی سخت است. من در این وضعیت بودم خوب می‌دانم که شرایط خیلی سخت است، هر کسی سلیقه و نظر خودش را دارد و رسانه‌ها موضع دارند و هرکسی را قبول ندارند. حالا هم شرایط به نحوی است که اگر بخواهی سرمربی خارجی بیاوری باید هزینه‌های زیادی بدهی، مشکلات ارزی هم که هست. اگر ایرانی بخواهی بیاوری که هرکسی موافق و مخالفان خودش را دارد، فقط می‌توانم بگویم که خوشحالم در این شرایط نیستم.

خیلی‌ها هم خوشحالند که کی‌روش به قطر رفت و دیگر گزینه تیم ملی نیست.

آره، کی‌روش اینجا دیگر چوب خنثی پر شده بود و اگر می‌ماند هر روز با یکی درگیری داشت. از نظر من می‌شود تا جام ملت‌ها با یک سرمربی داخلی حالا هرکسی، پیش برویم، تستش کنیم و ببینیم چه می‌شود و شرط بگذاریم اگر نتیجه گرفت جام جهانی هم با او قرارداد

این کار شما بسیار پسندیده است، اما چرا در این سال‌ها وزارت ورزش یا فدراسیون فوتبال چنین کارهایی را انجام ندادند؟

آنها نمی‌توانند، کار آنها نیست. فدراسیون فوتبال خیلی هنر کند یک سرمربی برای تیم ملی‌اش بگذارد. این کار به بخش‌های خصوصی و باشگاه‌ها مربوط است، اول باید از این راه بچه رشد کند و در مرحله بعد کمک فدراسیون و وزارت ورزش اضافه شود. این کار آنها نیست. نه بود چه دارند و نه وقتش را.

اتفاق تلخی چند روز گذشته رخ داد و آقای سجادی که ورزشکار شما بود دچار سانحه شدند.

بله متأسفانه، آقای سجادی یکی از ورزشکاران خوب و زحمتکش ما بود و در مسیر ورزشی پیش رفته، او نه آدمی سیاسی است نه آدمی است که دنبال سکوکردن بعضی از مسائل است. امیدوارم که خدا کمک کند و زودتر حالش خوب شود.

نظر شما در مورد عملکرد آقای سجادی که وزیر ورزشی هم بودند چیست؟

من ارزیابی خاصی در مورد عملکردش ندارم اما در سطوح بالای وزارت ورزش کار کردم، این را می‌دانم که واقعا آنجا دست بسته است. مثلاً ۱۰۰ طرح عمرانی است اما وقتی هیچ بودجه‌ای نیست ده‌تای آن هم عملی نمی‌شود. اگر اتاق فکری تشکیل شود و بخش‌های خصوصی را تقویت کند و قوانینی بگذارد نتیجه بهتری در این مورد خواهد گرفت.

مثل قضیه مولدسازی که راه افتاده است، اگر استادیومی که فعال نیست را بخش خصوصی با یک سری شرایط بتواند بگیرد و راه بیاندازد برای دو طرف سود آور خواهد بود فراتر از ایران مشغول شویم.

پول به کاری مثل کار ما تخصص باید. نه اینکه یک زمینی بگیرند و توپ بخرند و از بچه‌ها نفری ۲ میلیون بگیرند که این پول باز گردد، من گفتم فقط در این مسیر می‌روم و باید این کار را الگو کنم، که دولت ببیند و از این تشکیلات حمایت کند. دوست دارم فقط جاهایی که ما امکانات داده‌ایم را ببینید و فوتسال محدود نکرده‌ایم و حالا

۵ هزار نفر دختر هستند. من آرزویم بود یک جاهایی خدمت کنم اما نمی‌توانستم، مثلاً به زاهدان یا ایلام و بوم و بسیاری از شهرهای دیگر رفتم، در آنجا به بچه‌ها لباس و توپ مجانی دادیم و ذوق می‌کردند و ما از دیدن ذوق آنها خوشحال می‌شدیم.

این کار هدف خاصی مثل رساندن بچه‌های مستعد به تیم ملی را به همراه دارد؟

اول از همه به خاطر خیربودن این کار را انجام می‌دهیم ولی وقتی وارد این ماجرا می‌شویم قطعاً در کنارش این اتفاق هم رخ می‌دهد. مثلاً یک تیم فوتسال بانوان بود که کسی مسئولیتش را قبول نمی‌کرد، ما به آنها کمک کردیم و این تیم از دسته یک به لیگ برتر صعود کرد.

لیگ قرار دارند. فعلاً خیریه است اما به دنبال تشکیل تیم‌های استانی هستیم که در حال حاضر در چند شهر هم تشکیل داده‌ایم. این قضیه به یک سازماندهی نیاز دارد، چون من دوست دارم از این داستان یک الگو بسازم، مثلاً می‌دانید که یک باشگاه ۶۰۰ میلیارد خرج می‌کند، این ۱۰۰ نفر. اما ببینید ما ۱۵ هزار نفر را تحت پوشش خودمان قرار داده‌ایم اگر بخش خصوصی تقویت بشود و فقط ۱۰ درصد از این

کنند. در رده سنی ۱۵ تا ۷ سال هم پسر هم دختر زیر نظر ما هستند. از اسلامشهر شروع کردیم که در اولین فراخوان ۷۰۰ بچه ثبت‌نام کردند و تمام امکانات را مجانی به آنها دادیم، دیدیم که طرح بسیار خوبی است ادامه دادیم و کار به ۱۶ پایگاه در کل کشور کشیده شده و چیزی حدود ۱۴ هزار نفر جذب کردیم که ۵ هزار نفر دختر هستند.

یعنی انقدر سختی کشیدید؟ بله سختی زیادی داشت، حتی پس از دوران فوتبال هم یک سری مسائل بود که ما را اذیت کرد و هنوز هم اذیت می‌کند، وقتی کسی می‌خواهد خدمت کند باید دلگرمی هم داشته باشد، حتی حالا خیلی از مردم من را می‌بینند تشکر می‌کنند.

دقیقاً حالا با شرایطی که فوتبال ما دارد مردم می‌گویند کاش آقای کفاشیان بود.

این را مردم با تکرار می‌گویند، ما که عادی بودیم اما بعضی اوقات بعدی‌هایی که می‌آیند انقدر در مدیریت بد هستند که مردم می‌گویند خدا پدر مادر قبلی را بیا مرزد. فوتبال این تنش‌ها را دارد و خواهد داشت. دل من هیچ وقت تنگ نشده به هر حال سن ما هم بالا رفته و بازنشسته شده‌ایم.

آقای دکتر در حال حاضر مشغول چه کاری هستید؟

به ما بعد از اینکه از فدراسیون آمدم پیشنهاد تیمداری داده شد. اسپانسر هم یکی از دوستان ما بود اما گفتم نه تیمداری به من نمی‌خورد و در گروه خونی ما نیست. ولی حاضرم به مکان‌هایی برویم که در آنجا تشکیلات و امکانات ورزش هست ولی بچه‌ها توانایی مالی ندارند و کمکشان کنیم که بتوانند ورزش

بد هم نبوده بالاخره خدمتی کرده بودیم و به مشکلاتش می‌ارزید. وقتی بیرون آمدم بله خانم گفت بسه دیگر مصاحبه نکن.

پس دیگر نمی‌گذارند برگردید؟

نه بنده خدا کاری ندارد، من خودم نمی‌خواهم دیگر برگردم و تمایلی ندارم، حتی برایتان جالب باشد دلم هم تنگ نشده است.

یعنی انقدر سختی کشیدید؟

بله سختی زیادی داشت، حتی پس از دوران فوتبال هم یک سری مسائل بود که ما را اذیت کرد و هنوز هم اذیت می‌کند، وقتی کسی می‌خواهد خدمت کند باید دلگرمی هم داشته باشد، حتی حالا خیلی از مردم من را می‌بینند تشکر می‌کنند.

دقیقاً حالا با شرایطی که فوتبال ما دارد مردم می‌گویند کاش آقای کفاشیان بود.

این را مردم با تکرار می‌گویند، ما که عادی بودیم اما بعضی اوقات بعدی‌هایی که می‌آیند انقدر در مدیریت بد هستند که مردم می‌گویند خدا پدر مادر قبلی را بیا مرزد. فوتبال این تنش‌ها را دارد و خواهد داشت. دل من هیچ وقت تنگ نشده به هر حال سن ما هم بالا رفته و بازنشسته شده‌ایم.

آقای دکتر در حال حاضر مشغول چه کاری هستید؟

به ما بعد از اینکه از فدراسیون آمدم پیشنهاد تیمداری داده شد. اسپانسر هم یکی از دوستان ما بود اما گفتم نه تیمداری به من نمی‌خورد و در گروه خونی ما نیست. ولی حاضرم به مکان‌هایی برویم که در آنجا تشکیلات و امکانات ورزش هست ولی بچه‌ها توانایی مالی ندارند و کمکشان کنیم که بتوانند ورزش

مصاحبه
ایمان گودرزی
روزنامه‌نگار

حالا که از فوتبال دور شده‌اید احتمالاً خوشحال‌ترین فرد حاج خانم شما هستند قبلاً اعلام کرده بودید که با بودن شما در فوتبال مشکل دارند.

من از سال ۱۳۵۹، حدود ۴۰ سال است که در مدیریت ورزش کشور هستم، این کار هیچ وقت شغل من نبوده و بودن در ورزش را یک خدمت به مردم تلقی می‌کردم، این روند تلخ و شیرین و پستی و بلندی داشت، تا اینکه به فوتبال رسیدیم که در فوتبال دیگر بیش از حد پستی و بلندی داشتیم، تنش‌ها و مشکلات در فوتبال خیلی زیاد بود

استرس زیادی که به خاطر باخت‌ها و فشارهایی که به ما وارد می‌شد به خانه هم راه پیدا کرده بود. برای همین وقتی که از فدراسیون بیرون آمدم، کل خانه نفس راحت کشیدند. این استرس به تمام نزدیکان ما رسیده بود و همیشه این مثال را همه جا زده‌ام، پدر من ۸ سال پیش فوت کرد و زمانی که زنده بود چیزی از فوتبال نمی‌دانست، بچه‌ها تعریف می‌کردند یک بار که بازی مهمی در جام جهانی داشتیم همه در خانه هیجان داشتند و داد می‌زدند، که وقتی پدرم داد بقیه را می‌شنید می‌گفت این دادی که زدید به نفع حاجی بود یا به ضررش؟ هیچ وقت فکر نمی‌کردم که ۸، ۹ سال آنجا ریاست کنم و دوام بیاورم، با تمام مشکلاتی که داشت بعدا که نشستم و فکر کردم، دیدم